

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **L. N.**, proti žalované: **Mgr. Jana Kalistová, soudní exekutor**, se sídlem Praha 8, Pod Hájkem 406/1a, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12.3.2017, č.j. 182 EX 131/16-96

t a k t o:

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou k Městskému soud v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto usnesení, kterým mu byla žalovanou jakožto soudním exekutorem uložena další pořádková pokuta ve výši 50.000,- Kč za hrubě urážlivé podání.

Žalobce v žalobě mj. uvedl, že na něm byly spáchány nejrůznější trestné činy, stejně jako že žalovaná zlovolně v páchání těchto trestných činů pokračuje. Podání, za něž mu byla ze strany žalované uložena pořádková pokuta, podle něj obsahovalo pravdivá, avšak pro žalovanou neuchopitelná tvrzení. Žalobce v žalobě požádal soud o přiznání osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro soudní řízení.

Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou dány podmínky pro řízení o žalobě v této věci. Vyšel přitom z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 28 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „e.ř.“) exekuci vede ten exekutor, kterého v exekučním návrhu označí oprávněný a který je zapsán v rejstříku zahájených exekucí. *Úkony exekutora se považují za úkony exekučního soudu.*

Podle § 52 odst. 1 e.ř. nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

Podle § 52 odst. 2 e.ř. nestanoví-li tento zákon jinak, je exekutor oprávněn vykonat všechny úkony, které občanský soudní řád a další právní předpisy jinak svěřují při provedení výkonu rozhodnutí soudu, soudci, vykonavateli nebo jinému zaměstnanci soudu.

Podle § 55b odst. 1 e.ř. při rozhodování postupuje exekutor obdobně podle občanského soudního řádu. Exekutor při rozhodování činí úkony, které v řízení o výkon rozhodnutí přísluší soudu prvního stupně.

Podle § 55b odst. 2 e.ř. nestanoví-li tento zákon jinak, exekutor rozhoduje usnesením, které doručí účastníkům řízení a dalším osobám, o jejichž návrzích a právech a povinnostech rozhoduje.

Podle § 55c odst. 1 e.ř. *proti rozhodnutí exekutora může účastník řízení podat odvolání.*

Podle § 55c odst. 2 e.ř. *o odvolání proti rozhodnutí exekutora rozhoduje krajský soud, v jehož obvodu působí exekuční soud.*

Podle § 55c odst. 3 e.ř. odvolání není přípustné proti

- a) rozhodnutí exekutora o návrhu na vyškrtnutí věci ze soupisu (§ 68 odst. 2 a 3),
- b) exekučnímu příkazu,
- c) usnesení o změně nebo zrušení exekučního příkazu, nebo
- d) příkazu k úhradě nákladů exekuce.

Podle § 55c odst. 4 e.ř. odvolání lze podat do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí u exekutora, proti jehož rozhodnutí odvolání směřuje. Bylo-li vydáno opravné usnesení týkající se výroku rozhodnutí, běží tato lhůta znovu od právní moci opravného usnesení.

Podle § 55c odst. 5 e.ř. ustanovení § 201 až 226 občanského soudního řádu se použijí přiměřeně.

Podle § 55c odst. 6 e.ř. úkony podle § 208 až 210a občanského soudního řádu činí exekutor, který poté odvolání předloží společně s exekučním spisem odvolacímu soudu.

Podle § 53 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“) tomu, kdo hrubě ztěžuje postup řízení zejména tím, že se nedostaví bez vážného důvodu k soudu nebo neuposlechne příkazu soudu, nebo kdo ruší pořádek, nebo kdo učinil hrubě urážlivé podání anebo nesplnil povinnosti uvedené v § 294, 295 a 320ab, může předseda senátu uložit usnesením pořádkovou pokutu do výše 50 000 Kč.

Podle § 204 odst. 2 o.s.ř. odvolání je podáno včas také tehdy, jestliže bylo podáno po uplynutí patnáctidenní lhůty proto, že se odvolatel řídil nesprávným poučením soudu o odvolání. Neobsahuje-li rozhodnutí poučení o odvolání, o lhůtě k odvolání nebo o soudu, u něhož se podává, nebo *obsahuje-li nesprávné poučení o tom, že odvolání není přípustné, lze podat odvolání do tří měsíců od doručení.*

Podle § 2 s.ř.s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.

Podle § 4 odst. 1 s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o

- a) žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob *v oblasti veřejné správy*, (dále jen "správní orgán"),
- b) ochraně proti nečinnosti správního orgánu,

- c) ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu,
- d) kompetenčních žalobách.

Podle § 4 odst. 2 s.ř.s. ve správním soudnictví dále soudy rozhodují

- a) ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda,
- b) ve věcech politických stran a politických hnutí,
- c) o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo *nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný* nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Usnesení o uložení pořádkové pokuty, proti němuž žalobce brojí podanou žalobou, je rozhodnutím soudního exekutora, jehož úkony se podle § 28 e.ř. považují za úkony exekučního soudu. Soudní exekutor tedy není správním orgánem, jemuž by bylo zákonem svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, ale patří mezi orgány, jež se podílí na výkonu moci soudní. Z toho plyne, že přezkum rozhodnutí soudního exekutora vydaných v průběhu exekučního řízení nespadá do pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví. Soud proto žalobu v této věci podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. odmítl pro neodstranitelný nedostatek jedné z podmínek řízení, pro který nelze v řízení pokračovat.

Žalobce byl v napadeném rozhodnutí žalovanou poučen o tom, že proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné, toto poučení je však dle názoru soudu nesprávné. Z § 52 odst. 1 a § 55b odst. 1 e.ř. vyplývá, že soudní exekutor je při svém rozhodování povinen přiměřeně užít ustanovení občanského soudního řádu. Občanský soudní řád ale nestanoví, že proti usnesení o uložení pořádkové pokuty není odvolání přípustné. Proti rozhodnutí exekutora je odvolání – až na zákonem stanovené výjimky zakotvené v § 55c odst. 3 e.ř., mezi něž usnesení o uložení pořádkové pokuty nepatří – přípustné také podle § 55c odst. 1 e.ř. Podle § 55c odst. 2 e.ř. o odvolání proti rozhodnutí exekutora rozhoduje krajský soud, v jehož obvodu působí exekuční soud. Vzhledem k nesprávnému poučení o tom, že odvolání proti žalobou napadenému rozhodnutí není přípustné, je žalobce v souladu s § 204 odst. 2 o.s.ř. ve spojení s § 55c odst. 5 e.ř. nyní oprávněn podat proti předmětnému usnesení soudního exekutora o uložení pořádkové pokuty odvolání *do tří měsíců od jeho doručení*.

Jelikož soud žalobu bez dalšího odmítl vzhledem ke zjevnému nedostatku podmínek řízení, nezabýval se již žádostí žalobce o přiznání osvobození od soudních poplatků, ani jeho návrhem na ustanovení zástupce. Tento postup má oporu v judikatuře Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 30.9.2008, č.j. 5 Ans 6/2008 – 48 konstatoval, že *„jelikož krajský soud dospěl k závěru, že o věci nemůže meritorně rozhodovat a nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný, byl oprávněn a zároveň i povinen žalobu (respektive část žaloby po vyloučení druhé části k samostatnému řízení) dle § 46 odst. 1 písm. a/ s.ř.s. odmítnout, a to bez nutnosti další součinnosti s účastníky řízení. Bylo-li totiž sice řízení před správním soudem dle § 32 odst. 1 s.ř.s. zahájeno, nicméně je zcela zjevné, že nejsou splněny podmínky řízení o podaném návrhu, a tento nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný, není úkolem soudu toto řízení dále vést a rozhodovat např. o žádostech účastníků o ustanovení zástupce, ale naopak řízení bez dalšího ukončit tím, že bude příslušný návrh odmítnut, či v zákonem stanovených případech řízení zastaveno. Pokud by krajský soud o ustanovení zástupce rozhodoval, musela by být tato žádost v každém případě zamítnuta, neboť je-li zde*

neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, nemohl by být soudem ustanovený advokát (či jiný zástupce) navrhovateli nijak nápomocen k tomu, aby řízení mohlo pokračovat a aby navrhovatel mohl být v takovém řízení úspěšný, nebyly by tedy splněny podmínky ust. § 35 odst. 8 s.ř.s. pro ustanovení zástupce.“ Nejvyšší správní soud v témže rozhodnutí dále uvedl, že „stěžovatel nebyl zkrácen na svých právech ani tím, že krajský soud nerozhodl v rámci řízení o žalobě o jeho návrhu na osvobození od soudních poplatků. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že krajský soud soudní poplatek v řízení o žalobě nevybral, a i kdyby tak učinil, byl by povinen ho v souvislosti s odmítnutím žaloby vrátit, neboť v takovém případě správní soud postupuje dle ustálené judikatury analogicky dle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění.“

Akcesorický výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., neboť žaloba byla odmítnuta a soudem nebyly shledány důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení žalobci podle věty druhé téhož zákonného ustanovení.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. května 2017

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
V. B.